

نیایش

امام حسین علیه السلام

در روز عرفه

ماشاءالله رهبران یزیدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نیایش امام حسین (علیه السلام) در روز عرفه

نویسنده:

ماشاءالله رهبران یزدی

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۸	نیایش امام حسین (ع) در روز عرفه
۸	مشخصات کتاب
۸	مقدمه
۸	زمان دعا
۱۰	دعای دسته جمعی و گروهی
۱۱	دعا با حال خشوع و تذلل
۱۱	مکان دعا
۱۱	اشاره
۱۲	اشاره به توحید و صفات باری تعالی
۱۳	شهادت به ربوبیت و مراتب خلقت
۱۳	هدایت از آن خداست
۱۳	شناخت خویش و مراتب رحم
۱۳	اشاره به الطاف خداوند پس از تولد
۱۴	اشاره به اکمال فطرت و اتمام نعمت
۱۴	اشاره به الهام معرفت از طرف حق و اتمام حجت
۱۴	واجب کردن طاعت بر بنده
۱۴	اشاره به نعمت های ظاهری
۱۴	واکنش خداوند به اعمال بنده
۱۴	خدا را به بزرگی یاد کردن
۱۵	شهادت به ایمان حقیقی
۱۵	برشمردن نعمت های بدنی و لطایف آن
۱۵	ناتوانی در بجا آوردن شکر نعمت
۱۵	استدلال به آیات الهی بر بیکران بودن نعمت ها

۱۵	شهادت به وحدانیت خدا با تمسک به آیات قرآن
۱۵	درخواست های والای روحی
۱۵	حمد و سپاس به جهت تربیتهای خدایی
۱۶	احتیاجات و درخواست های تربیتی از خدا
۱۶	شکایت ها
۱۶	درخواست راحتی هنگام مرگ
۱۶	خدای را به اسامی مختلف خواندن
۱۶	اشاره به روز قیامت و منزل قبر
۱۶	اقرار به خدا و پیامبران و کتب آنان و ملائکه مقربان
۱۷	تو پناهگاه منی
۱۷	اشاره به رفعت شأن خدا
۱۷	اشاره به علم خدا
۱۷	اشاره به لطف الهی به پیامبران: (حضرت یوسف)
۱۷	لطف خدا به حضرت ایوب
۱۷	لطف خدا به حضرت ابراهیم
۱۷	لطف الهی به حضرت زکریا
۱۷	لطف الهی به حضرت یونس
۱۸	لطف الهی به حضرت موسی و بنی اسرائیل
۱۸	اشاره به نعمت باد
۱۸	اشاره به لطف حق نسبت به گناهکاران
۱۸	برشمردن نام و صفات خداوند
۱۸	برآورنده نیازها
۱۸	اشاره به نعمت ها و الطاف الهی خویش
۱۸	اعتراف به گناهان
۱۸	اعتراف به نافرمانی در مقابل اوامر الهی
۱۹	تسبیح و تهلیل

۱۹	ثناى خداوند
۱۹	درخواست اتمام نعمت
۱۹	برطرف کننده سختى ها و مشكلات و عطا کننده خيرات
۱۹	دروء بر پيامبر و درخواست بهترين عطاها
۱۹	گسترش رحمت خداوند
۲۰	گسترش علم و قدرت و رأفت خدا
۲۰	توسل به پيامبر نزد خدا
۲۰	دعاى رستگارى
۲۰	دعا براى قبولى حج
۲۰	درخواست هاى شب عيد
۲۰	پايان دعا
۲۳	درباره مركز

نوع: مقاله

پدیدآور: رهبران یزدی، ماشاء الله

عنوان و شرح مسئولیت: نیایش امام حسین (ع) در روز عرفه [منبع الکترونیکی] / ماشاء الله رهبران یزدی

توصیف ظاهری: ۱ متن الکترونیکی: بایگانی HTML؛ داده های الکترونیکی (۶ بایگانی: ۴۶.۶KB)

موضوع: دعا

روز عرفه

مناجات

حسین بن علی (ع)، امام سوم

مقدمه

از جمله دعاهای حضرت سیدالشهدا (ع) دعای معروف عرفه است که بنا بر آن چه مرحوم شیخ عباس قمی در مفاتیح ذکر نموده، بشر و بشیر، پسران غالب اسدی نقل کرده اند که عصر روز عرفه در عرفات خدمت آن حضرت بوده اند. پس حضرت از خیمه بیرون آمد و با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع بر جانب چپ کوه ایستادند و روی خود را مقابل کعبه گردانیدند و دست ها را برابر رو، بالا گرفتند؛ مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند. قبل از دعای آن حضرت چند مسئله درس آموز، گنجانیده شده است که در ذیل به آن می پردازیم

زمان دعا

از روایات فراوانی که در دست است، این معنا تصدیق می شود که زمان ها در اجابت و قبول دعا تأثیر فراوانی دارند که بعضی روایات صراحتاً و بعضی به طور ضمنی به این معنا اذعان دارند، اما آن روایاتی که تصریح دارند بر مداخله زمان ها در تأثیر دعا: ۱ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ قَالَ: «سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (ع) عَنِ السَّاعَةِ الَّتِي يَسْتَجَابُ فِيهَا الدُّعَاءُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ؟ قَالَ: مَا بَيْنَ فَرَاغِ الْإِمَامِ مِنَ الْخُطْبَةِ إِلَى أَنْ تَسْوِيَ الصَّفُوفَ، وَ سَاعَةَ آخِرِ النَّهَارِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ، وَ كَانَتْ فَاطِمَةُ تَدْعُو فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ». در این حدیث راوی از امام صادق (ع) از زمانی که در روز جمعه دعا مستجاب می شود، سؤال می کند و امام به دو زمان در روز جمعه اشاره می فرمایند؛ اول، زمانی که خطیب و امام جمعه خطبه ها را تمام کرده و آماده برای اقامه نماز جمعه می شود، در آن چند لحظه، و دیگر ساعت آخر روز جمعه تا هنگام غروب خورشید که حضرت زهرا (س) هم در آن وقت دعا می

فرمودند. و یکی از دعاهای معروف یعنی دعای

سمات هم که اکثر علمای سلف، بنا بر قول محدّث قمی بر آن مداومت داشته اند، در همین زمان است. ۲. عَنْ أَبِي بصير عن أبي جعفر (ع): «إن الله تعالى ليأمر ملكاً فينادي كل ليلة جمعه من فوق عرشه من أوّل اللّيل إلى آخره: ألا عبدي مؤمن يبدعوني لاخرته و دنياه قبل طلوع الفجر فاجيبه؟ ألا عبدي مؤمن يتوب إلى من ذنوبه قبل طلوع الفجر فاتوب إليه؟ ألا عبدي مؤمن...؛ ابوبصير از امام باقر (ع) روایت می کند که آن حضرت فرمودند خدای تبارک و تعالی در هر شب جمعه ملکی را امر می کند که به مردم از بالای عرش ندا دهد که آیا بنده مؤمنی هست که مرا بخواند برای کاری از امور دنیا و آخرتش تا قبل از طلوع فجر از گناهش درگذرم». و در دنباله حدیث همین طور سوال ها می شود ولی با محدودیت زمان تا هنگام طلوع فجر. و اما بعضی روایات به طور ضمنی دلالت بر تأثیر دعا در زمان خاص دارند و آن روایاتی است که دعایی را برای وقت مخصوصی ذکر کرده اند: در عید قربان این دعا را بخوان، یا در شب جمعه دعای کمیل بخوانید، یا در شب های ماه رمضان دعای افتتاح بخوانید، یا در دهه آخر ماه رمضان می گوید، در شب بیستم این دعا را بخوان و شب بیست و یکم دعای دیگر الی آخر.

دعای دسته جمعی و گروهی

در این جا امام حسین (ع) با گروهی از اهل بیت و فرزندان خود دست به دعا برداشتند، در صورتی که مانعی نبود که خود آن حضرت به تنهایی سراغ دعا بروند. پس معلوم می شود در دعای دسته جمعی امیدی بیشتر برای استجاب است و روایاتی هم در این زمینه داریم که به دو روایت اشاره می شود. ۱. قال أبو عبد الله

(ع): «ما من رهط أربعين رجلاً اجتمعوا فدعوا الله عزَّ وجلَّ في أمرٍ إلاَّ إستجاب الله لهم؛ امام صادق (ع) می فرماید: خداوند دعای چهل نفر را حتماً مستجاب می گرداند». ۲. عن أبي عبدالله (ع) قال: «كان أبي (ع) إذا حزنه أمرٌ جمع النساء و الصبيان ثم دعا وأمنوا؛ از امام صادق (ع) نقل شده است که پدرم هرگاه چیزی او را محزون می ساخت، زن و بچه ها را جمع می فرمود و سپس دعا می فرمود و آنان آمین می گفتند».

دعا با حال خشوع و تذلل

خداوند متعال می فرماید: (أدعوا ربكم تضرعاً وحفياً إنَّه لا يحب المعتدين). در این آیه مبارکه، خداوند ما را امر فرموده که در حال تضرع و ترس خدای خود را بخوانیم و حضرت اباعبدالله در روز عرفه، با حالت خشوع با اهل بیت و شیعیان دست به دعا برداشتند و در حدیث از پیامبر اکرم (ص) نقل شده که فرمودند: «اغتموا الدعاء عند الرقَّة، فإنَّها رحمة؛ دعا را غنیمت شمرید، در هنگامی که رقت قلب دارید که آن رقت رحمت است». یعنی در هنگام رقت قلب دعا بیشتر مستجاب می شود. و ابوبصیر از امام صادق (ع) روایت کرده که: «إذا برق أحدكم فليدع فإنَّ القلب لا يرق حتى يخلص؛ هرگاه رقت قلب پیدا کردید پس دعا کنید چون قلب رقت پیدا نمی کند؛ مگر وقتی که خالص شود».

مکان دعا

اشاره

بی شک، مکان ها در اجابت دعا تأثیر فراوانی دارند که بهترین مکان ها برای دعا مساجد و بالاترین مساجد، مسجد الحرام و کنار کعبه و غیر از مساجد زیر گنبد حائر حسینی در کنار ضریح حضرت اباعبدالله و هم چنین صحرای عرفات که از مکان های مقدس است و دعا در آن به اجابت می رسد و پیامبران الهی در آن جا به استغاثه نزد پروردگار پرداختند. بنابر آن چه از تفسیر البرهان نقل شده که حضرت آدم (ع) به راهنمایی و دستور جبرئیل (ع) در روز عرفه، وقوف در عرفات نمود و در هنگام عصر این کلمات را بر زبان جاری می ساخت: «سبحانك اللهم وبحمدك لا اله الا انت عملت سوء و ظلمت نفسي و اعترف بذنبي اغفر لي إنك انت الغفور الرحيم». و تا به هنگام غروب آفتاب هم چنان دستش رو به آسمان بلند بود و با تضرع اشک می ریخت. از جمله پیامبران که در عرفات وقوف داشت، حضرت ابراهیم (ع)

بود که پیک وحی الهی، مناسک حج را به او آموخت و حضرت ابراهیم (ع) در برابر می فرمود: «عَرَفْتُ عَرَفْتُ؛ شناختم، شناختم.» و نیز دامنه کوه عرفات، در صدر اسلام کلاس صحرایی پیامبر بزرگوار اسلام (ص) بود و بنا بر گفته مفسران، آخرین سوره قرآن در صحرای عرفات بر پیغمبر اکرم (ص) نازل شد. دعای عرفه: در این دعا که در عصر روز عرفه تا هنگام غروب آفتاب، از حلقوم بهترین خلایق در بهترین زمان ها و مکان ها و در بهترین حالات خارج شد، مجموعه ای از معارف و حقایق و فشرده ای از ایمان و اقرار و گوشه ای از برشماری نعمت های الهی و قصور بندگان و درخواست ها و نیازهای بندگان و غنا و الطاف بی پایان الهی بود که بیشتر از پنجاه مطلب کلی در آن گنجانیده شده، بعلاوه شامل ده مرتبه حمد و سپاس الهی و هشت بار درود و صلوات بر پیامبر اکرم (ص) و ۳۲ مرتبه خطاب به «اللهم یا الهی» و ۱۶ مرتبه «سبحانک» و ۱۵ مرتبه «لا اله الا انت» است. اما اهم عنوان هایی که می شود برای این دعا وضع نمود یا مسائلی که حضرت اباعبدالله الحسین (ع) در این دعا بدان اشاره کرده اند و این دعا را امتیازی دیگر بخشیده، بدین قرار است:

اشاره به توحید و صفات باری تعالی

حضرت اباعبدالله (ع) دعای عرفه را با حمد خداوند بدین صورت شروع می کند: «الحمد لله الذی لیس لقصائه دافع ولا لعطائه مانع ولا کصنعه صنع مصانع وهو الجواد الواسع...؛ حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که از قضای او برای کسی سرپیچی نیست و مانعی نیست که بتواند او را از عطا منع کند و صنعت هیچ صنعت گری به پای صنعت او نمی رسد و او بخشنده بی پایان است.» آن چه در این قسم باید بدان اشاره شود شروع دعای عرفه، با حمد

و ثنای الهی است که اباعبدالله بدان اشاره کرده و امام صادق (ع) ثنای بر خدای متعال و مدح او و صلوات بر پیامبر اکرم (ص) را از آداب دعا برمی شمارد: قال ابو عبدالله (ع): «إياكم إذا أراد أحدكم أن يسئله من ربه شيئاً من حوائج الدنيا والآخره حتى يبدأ بالثناء على الله عز وجل والمدح له والصلاة على النبي (ص) ثم يسئله الله حوائجه؛ امام صادق (ع) می فرماید: بر شما باد هرگاه یکی از شما اراده دارد چیزی از حوائج دنیا یا آخرت را، به ثنا از خداوند ابتدا کند و حمد خدای متعال و صلوات بر پیامبر اکرم (ص) و سپس از خداوند حوائج خود را بخواهد».

شهادت به ربوبیت و مراتب خلقت

«فلا اله غيره ولا شى يعدله» وليس كمثلته شى وهو السميع البصير اللطيف وهو على كل شى قدير اللهم ائى ارغب إليك وأشهد بالربوبية لك مقراً بأنك ربى وأن اليك مردى ابتدأتني بنعمتك قبل أن أكون شيئاً مذكوراً وخلقنتني من التراب ثم اشكنتني الاصلاح؛... خدایی غیر او نیست و چیزی با خداوند معادل و مساوی نیست و مثل و مانندی ندارد و او شنوا و بیناست و لطیف و آگاه است و بر هر کاری قادر. خداوند، من روی به تو آورده ام و شهادت به ربوبیت تو می دهم و اقرار می کنم که تو پروردگار منی و این که بازگشتم به سوی توست، مرا با نعمت آغاز کردی، قبل از آن که چیزی ذکر کردنی باشم و مرا از خاک خلق نمودی و سپس مرا در صلب ها قرار دادی و...»

هدایت از آن خداست

در این قسمت از دعا اشاره به الطاف الهی نسبت به خویش و هدایت الهی است که آن حضرت می فرماید: «ولطفك لي وإحسانك إلي في دوله أئمه الكفر الذين نقضوا عهدك وكذبوا رسلك لكنك أخرجتني رافه منك وتحننا على للذي سبق لي من الهدى الذي له يسرتني وفيه انشأتني؛ خدایا، لطف و احسان تو به من در دولت طاغوت و کفر، آن کسانی که نقض عهد با تو کرده اند و تکذیب پیامبران نموده اند، آن که تو مرا به رأفت خود از آن دسته خارج ساخته ای و چشم مرا به سوی هدایت گشودی و راه هدایت را برایم آسان نمودی و مرا در هدایت پرورش دادی».

شناخت خویش و مراتب رحم

«ومن قبل ذلك رؤفت بي بجميل صنعك وسواغ نعمك فابتدعت خلقى من منى يمنى وأسئكتني في ظلمات ثلاث بين لحم ودم وجلد لم نشهدني خلقى ولم تجعل إلي شيئاً من امرى؛ و قبل از هدایت مرا با صنع زیبایت مورد رأفت و نعمت های بی کرانت قرار دادی، پس آفرینش مرا از آبی جهنده پدید آوردی و مرا در ظلمت های سه گانه قرار دادی، میان گوشت و خون و پوست و مرا شاهد آفرینش خود نگردانیدی و هیچ یک از امورم را به خودم واگذار نکردی».

اشاره به الطاف خداوند پس از تولد

«ثم أخرجتني للذي سبق لي من الهدى الى الدنيا تاماً سوياً وحفظتني في المهد طفلاً صبيماً ورزقتني من الغذاء لبناً مراً وعطفت علي قلوب الحواضن وكفلتني الامهات الزواحم وكلا تني من طوارق الجان وسلمتني من الزيادة والنقصان فتعاليت يا رحيم يا رحمن؛ سپس مرا برای آن چه در پیش قرار داده ای، از هدایت به دنیا آوردی، در حالی که موجودی کامل و سالم مرا خلق

نمودی و مرا در گهواره هنگامی که طفل کوچکی بودم، حفظ نمودی و مرا از شیر شیرین و گوارا تغذیه نمودی و دل های پرستاران را به من مهربان ساختی و با مادران رحم ها، مرا فروغ بخشیدی و از گزندهای آشکار و پنهان حفظ نمودی و مرا از زیادی و نقص خلقتم ایمن داشتی. پس بزرگی سزاوار توست ای خدای که نسبت به بندگان بخشنده و مهربان هستی».

اشاره به اكمال فطرت و اتمام نعمت

«حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَيْتَ نَاطِقًا بِالْكَلامِ اتممت على سوايغ الانعام وربيتني زائداً في كل عام حتى إذا اكملت فطرتي...؛ تا این که مرا سخن آموختی و نعمت های بی پایانت را بر من تمام کردی و سال به سال بر رشد و تربیتم افزودی و فطرت من را کامل ساختی...»

اشاره به الهام معرفت از طرف حق و اتمام حجت

«أَوْحَيْتَ عَلَيَّ حَجَّتِكَ يَا أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِي بَعْجَابِ حِكْمَتِكَ - وَ أَيْقَظْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ، وَبَهَّيْتَنِي لَشُكْرِكَ - وَذَكَرْتَنِي؛ می فرماید: حجت را بر من تمام کردی که معرفت خود را به من الهام فرمودی و عجایب حکمت را در ضمیرم انداختی و مرا بیدار و آگاه ساختی از اسرار آفرینش در آسمان و زمین از خلقت، و بیدارم کردی تا شکر تو گویم و یاد تو باشم.»

واجب کردن طاعت بر بنده

«وَأَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ - وَفَهَّمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِهِ رِسْلَتِكَ؛ طاعت و عبادت خود را بر من واجب ساختی و آن چه پیامبران آوردند به من آموختی.»

اشاره به نعمت های ظاهری

«ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ الثَّرَى لَمْ تَرْضَ لِي يَا أَلْهَمِي نِعْمَةً دُونَ آخِرِي وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَصَنُوفِ الرِّيَاسِ بِمَنْكَ الْعَظِيمِ الْإِعْظَمِ عَلَيَّ - وَإِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ؛ سپس چون مرا از بهترین خاک آفریدی، راضی نشدی که نعمتی را از من دریغ نمایی و مرا از انواع وسایل زندگی و از لذت های مختلف بهره مند ساختی، با لطف و احسان فراوان و مرحمت بی کرانت بر من و احسان همیشگی است.»

واکنش خداوند به اعمال بنده

«فَإِنْ دَعَوْتَكَ أَجَبْتَنِي وَإِنْ سَأَلْتَكَ أَعْطَيْتَنِي وَإِنْ أَطَعْتَكَ شَكَرْتَنِي...؛ اگر به درگاهت دست به دعا برداشتم اجابتم کردی و اگر از تو چیزی خواستم عطا فرمودی و اگر تو را اطاعت کردم از من تقدیر کردی.»

خدا را به بزرگی یاد کردن

«فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ عِبْدِي مَعِيْدٍ حَمِيْدٍ تَقْدَسَتْ أَسْمَائِكَ...؛ منزّه است خدا، منزّه است آن که آغاز گردد، برگرداننده

ستوده است و بزرگوار نام هایت مقدس است.»

شهادت به ایمان حقیقی

«وانا اشهد یا الهی بحقیقه ایمانی و عقد عزمات یقینی و خالص صریح توحیدی و...؛ خدایا، من به حقیقت ایمانم شهادت می دهم و هم چنین به تصمیمات متقن خود و به توحید صریح و خالصم و...»

برشمردن نعمت های بدنی و لطایف آن

«وباطن مکنون ضمیری و علائق مجاری نور بصری و اساریر صفحه جبینی و خرق مسارب نفسی و...؛ و به باطن نادیدنی نهادم و پیوست های جریان نور دیده ام و خطوط ترسیم شده بر پیشانیم و روزنه های تنفسم و...»

ناتوانی در بجا آوردن شکر نعمت

«ان لو حاولت واجتهدت مدی الاعصار والاحقاب لو عمرتها ان اودی شکر واحده من انعمک ما استطعت ذلك إلا بمنک الموجب علی به شکرک ابدأً جدیداً...؛ گواهی می دهم اگر در طول قرون و اعصار زنده بمانم و بکوشم تا شکر یکی از نعمت های تو را به جای آورم نتوانم مگر آن که بازهم توفیق از طرف تو به من رسد که آن خود مزید نعمت و مستوجب شکری دیگر است.»

استدلال به آیات الهی بر بیکران بودن نعمت ها

«انت المخیر فی کتابک الناطق والنبا الصّادق: (وإن تعدّوا نعمه الله لا تحصوها) صدق کتابک اللهم و انبائک؛ در کتاب گویایت و خبر راست خود فرمودی: اگر بخواهید نعمت های الهی را برشمرید، نتوانید. من گواهی می دهم که کتاب و گزارشت راست است...»

شهادت به وحدانیت خدا با تمسک به آیات قرآن

«الحمد لله الّذی لم یتخذ ولداً فیکون موروثاً ولم یکن له شریک» فی مُلکه و... لو کان فیهما آلهة إلا الله لفسدتا و...؛ حمد و ستایش خدایی را که فرزندی ندارد تا میراث براو باشد و شریک ندارد در ملک و حکومتش... اگر در آسمان و زمین، خدایانی به جز خدای یگانه بودند، در زمین و آسمان فساد و نابودی پیش می آمد.»

درخواست های والای روحی

«اللهم -اجعلنی اخشاک کائی أراک وأسعدنی بتقواک و لا تشقنی بمعصیتک و...؛ خدایا چنان کن که فقط از تو بیم داشته باشم، آن چنان که گویا تو را می بینم و مرا با تقوایت با سعادت کن و برای معصیت خودت مرا به شقاوت دچار مساز...»

حمد و سپاس به جهت تربیتهای خدایی

«اللهم - لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سميعاً بصيراً ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني خلقاً سوياً رحمه - بي وقد كنت عن خلقي غنياً...؛ خدایا حمد مخصوص توست، آن چنان که مرا آفریدی، پس قرار دادی مرا شنوا و بینا، و حمد مخصوص توست که مرا آفریدی و خلقم را نیکو بیاراستی برای لطفی که به من داشتی، در حالی که از خلقت من بی نیاز بودی».

احتیاجات و درخواست های تربیتی از خدا

«واعنی علی بوائق الدهور و صروف اللیالی و الایام و نجنی من احوال الدنیا و کربات الاخره...؛ خدایا مرا بر مشکلات روزگار و کشمکش شب ها و روزها یاری فرما و مرا از مشکلات این جهان و سختی های آن جهان نجات بده».

شکایت ها

«الهی الی من تکلنی؟ الی قریبٍ فیقطعنی ام الی بعیدٍ فیتجهمني ام الی...؛ خدایا! مرا به که وامی گذاری؟ آیا به خویشاوندان که پیوند خویشاوندی را خواهند گسست؟ یا به بیگانه که بر من برآشفتند؟»

درخواست راحتی هنگام مرگ

«فاسئلك یارب - بنور وجهك - الذی اشرقت له الارض و السموات و کشفته به الظلمات و صلح - به امر الاولین و الاخرین ان لا تمیننی علی غضبک و لا - تنزل بی سخطک...؛ از تو درخواست می کنم به نورت که با آن آسمان و زمین را روشن ساختی و پرده از تاریکی ها برداشتی و با آن کار اولین و آخرین را اصلاح می گرداند که مرا به حال خشم و غضبت و نمیرانی و غضب خود را بر من فرود میاورد».

خدای را به اسامی مختلف خواندن

«لا إله إلا أنت رب البلد الحرام و المشعر الحرام و البیت العتیق الذی احلته البرکه و جعلته للناس أمناً یا من عفا عن عظیم الذنوب بحلمه یا من اسبع النعماء بفضله...؛ نیست خدایی به جز تو پروردگار شهر حرام (مکه) و مشعر الحرام خانه ای که آن را با برکت قرار دادی، و آن را برای خلائق امن قرار دادی ای کسی که می بخشد از بسیاری از گناهان به حلمش. ای کسی که نعمت هایت را با فضل خویش انعام می فرمایی».

اشاره به روز قیامت و منزل قبر

«یا عیڈتی فی شدتی یا صاحبی فی وحدتی یا غیائی فی کربتی یا ولیی فی نعمتی؛ ای پشتوانه روز سختی ام، ای مونس تنهایی ام، ای فریادرس سختی هایم، ای ولی نعمت من».

اقرار به خدا و پیامبران و کتب آنان و ملائکه مقربان

«یا إلهی و اله - آباءئ ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب و رب - جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و رب - محمد خاتم النبیین و اله المنتجبین منزل التوراه و الإنجیل و الزبور و الفرقان...؛ ای خدای من و ای خدای پدران من ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب

وای خدای جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و خدای محمد(ص) خاتم پیامبران و فرزندان برگزیده اش، ای فروفرستنده تورات و انجیل و زبور و قرآن.»

تو پناهگاه منی

«انت - كهفَى حین تعیینی المذاهب فی سعتهَا وتضیق بی الارض بِرحبها...! تو پناهگاه منی وقتی که راه ها بر من با همه وسعت صعب و دشوار شوند و وسعت زمین بر من تنگ شود.»

اشاره به رفعت شأن خدا

«یا من خصّ نفسه بِالسُّمُوِّ والرفعه فاُولیائه بِعِزِّهِ یَعْتَرُونَ - یا من جعلت له الملوک نیر المذلّه علی اعناقهم؛ ای کسی که بزرگی و رفعت را ویژه خود قرار دادی و دوستانش در سایه عزت او عزیزند، ای کسی که بر گردن پادشاهان، طوق مذلّت افکندی.»

اشاره به علم خدا

«یَعْلَمُ مَخائنه الاعمینِ وَمَا تُخفی الصُّدورِ وَغَیْب - ما تأتي به الازمته و الدهور...! ای که نگاه پنهانی را و آن چه در سینه ها مخفی است و آینده و جریان زمان و دوران را می دانی.»

اشاره به لطف الهی به پیامبران: (حضرت یوسف)

«یا مُقَیِّضَ الرِّکْبِ لِیُوسُفَ - فی البَلَدِ الْفَقْرِ وَمُخْرَجِهِ مِنْ الْجُبِّ؛ ای که کاروان مصر را در صحرا نگه داشتی تا یوسف را از چاه بیرون آورند.»

لطف خدا به حضرت ایوب

«یا کاشف الضَّرِّ والبَلوی عَن اَیُّوب؛ ای برطرف کننده رنج و بلوی از حضرت ایوب.»

لطف خدا به حضرت ابراهیم

«وَمِمْسِکَ - یدِ اِبْرَاهِیمَ - عَن ذِبحِ اِیْمِهِ - بَعْدَ کِبَرِ سَنِّهِ وَفَنَاءِ عُمَرِهِ؛ ای بازدارنده دست های ابراهیم از ذبح فرزندش پس از آن که او را در سن پیری و سپری شدن عمر دارای اولاد کردی.»

لطف الهی به حضرت زکریا

«یا مَنْ اسْتَجَابَ لِزَکَرِیَّا فَوَهَبَ لَهُ - یَحِیی وَ لَمْ یَدَعِهِ فَرْدًا وَحِیدًا؛ ای کسی که دعای زکریا را به اجابت رسانیدی و به او فرزندی (بنام) یحیی دادی و او را تنها و بی کس قرار ندادی.»

لطف الهی به حضرت یونس

«يا مَنْ هَآخْرَجَ - يُونُسَ - مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ ؛ اى كسى كه يونس را از شكْم ماهى بيرون آوردى.

لطف الهى به حضرت موسى و بنى اسرائيل

«يا مَنْ هَلَّقَ - الْبَحْرَ لِيْنِيْ اسْرَائِيْلَ فَاَنْجَاهُمْ؛ اى كه دريا را براى بنى اسرائيل و حضرت موسى شكافتى و آنان را نجات دادى.»

اشاره به نعمت باد

«يا مَنْ هَاوَسَلَ - الرِّياحَ - مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ - يَدَي رَحْمَتِهِ ؛ اى كسى كه بادها را پيام آور و بشارت دهنده باران رحمت فرستادى.»

اشاره به لطف حق نسبت به گناهكاران

«يا مَنْ هَلَّمَ - يَعْجَلَ عَلَى مَنْ هَعَصَاهُ مِنْ - خَلْقِهِ - يا مَنْ اسْتَنْقَذَ السَّحْرَةَ - مِنْ - بَعْدِ طُولِ الْجُحُوْدِ و...؛ اى كه در مجازات بندگان گنه كارش عجله نمى كند. اى كسى كه جادوگران را پس از زمان طولانى جحود و عناد نجات دادى.»

برشردن نام و صفات خداوند

«يا اللهُ يا اللهُ يا يَدِيْ ءُ بَدءَ لَكَ - يا دَائِماً لا نَفَادَ لَكَ - يا حَيّاً حِينَ - لا حَى -...؛ اى خدا، اى خدا، اى آفريننده، اى خالقى كه مانند ندارى؛ اى كسى كه هميشه هستى و فنا براى تونيست، اى زنده ازلى كه وقتى تو زنده بودى، هيچ كس نبود.»

بر آورنده نيازها

«يا مَنْ هَدَعَوْتُهُ مَرِيضاً فَشَفَانِيْ وَعُزِياناً فَكَسَانِيْ وَجائِعاً فَاشْبَعْنِيْ و...؛ اى كسى كه در حال مريضى خواندم او را و مرا شفا داد و در عريانى او را خواندم، پوشانيدم؛ در گرسنگى خواندمش، سيرم ساخت...»

اشاره به نعمت ها و الطاف الهى خویش

«يا مَوْلَايَ - اَنْتَ - الَّذِيْ مَنَنْتَ ، اَنْتَ - الَّذِيْ اَنْعَمْتَ ، اَنْتَ - الَّذِيْ اَحْسَيْتَ ، اَنْتَ الَّذِيْ اَجْمَلْتَ -...؛ اى خداى من تو آن هستى كه بخشودى، تو كسى هستى كه نعمت دادى، تو كسى هستى كه نيكويى كردى، تو كسى هستى كه نيك و زيبا ساختى.»

اعتراف به گناهان

«ثُمَّ اَنَا يا اِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِيْ فَاغْفِرْهَا لِيْ اَنَا الَّذِيْ اسْتَسْتُ اَنَا الَّذِيْ اَخْطُئْتُ اَنَا الَّذِيْ هَمَمْتُ اَنَا الَّذِيْ جِهَلْتُ اَنَا الَّذِيْ غَفَلْتُ اَنَا الَّذِيْ سَيَّهَوْتُ...؛ اين من هستم كه با اعتراف به گناه خویش پوزش مى طلبم، بر من ببخش، من هستم كه بد كردم، من هستم كه خطا كردم، من هستم كه در گناه اصرار ورزيدم، من هستم كه جهالت كردم، من هستم كه غفلت كردم، من هستم كه سهو كردم.»

اعتراف به نافرمانى در مقابل اوامر الهى

«الهی امرتني فَعَصَيْتَكَ - وَنَهَيْتَنِي فَسَارَتْكَبْتُ مِنْهَيْتِكَ - فَاصْبِرْ بِحَتِّ لَآءِ ذَا بَرَاءَتِهِ لِي فَاعْتَدِرْ...؛ خدایا مرا به نیکی امر کردی پس نافرمانی کردم و از بدی ها نهی کردی و من مرتکب شدم، اکنون بهانه ای ندارم تا از آن چه از دست رفته معذرت بخواهم».

تسبیح و تهلیل

بیشترین تسبیح و تهلیل در دعای عرفه اینجاست که شروع آن با ذکر یونسیه است: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ - سُبْحَانَكَ - إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ - لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ - سُبْحَانَكَ - إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسِيئِينَ - لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ - سُبْحَانَكَ - إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُؤْخَذِينَ - لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ - سُبْحَانَكَ - إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ...؛ نیست خدایی به جز تو منزّه هستی و من از ظالمان هستم. نسبت به خدایی به جز تو و منزّه و پاکی و من از کسانی هستم که طلب مغفرت می کنم، نیست خدایی به جز تو و منزّه هستی و من از موخّدان هستم، نیست خدایی به جز تو و منزّه هستی و من از ترسیدگان هستم».

ثنای خداوند

«اللّهُمَّ - هَذَا ثَنَائِي عَلَيْكَ مُمَجِّدًا وَإِخْلَاصِي لِذِكْرِكَ - مُوَحِّدًا وَإِقْرَارِي بِالْإِثْمِ - مُعَدِّدًا...؛ خدا یا این است ثنای من در پیشگاه مجد و عظمت تو و اخلاص من در ذکر توحید تو و اقرار من به مقدار معدود از نعمت هایت».

درخواست اتمام نعمت

«وَأَتِمِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ - وَأَسْئِدْنَا بِطَاعَتِكَ - لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ خدایا نعمتت را بر ما تمام کن و سعادت طاعت را به ما ارزانی فرما. منزّه هستی تو. نیست خدایی به جز تو».

برطرف کننده سختی ها و مشکلات و عطا کننده خیرات

«اللّهُمَّ - إِنَّكَ - تُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَتُغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَتَشْفِي السَّقِيمَ - وَتُغْنِي الْفَقِيرَ...؛ خدایا، تو درماندگان را اجابت کنی و بدی ها را برطرف می کنی و به فریاد بلا دیده ها می رسی و مریض را شفا می دهی و فقیر را غنی می بخشی».

درود بر پیامبر و درخواست بهترین عطاها

«اللّهُمَّ - صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَشِيِّهِ أَفْضَلَ - مَا أَعْطَيْتَ - وَأَنْتَ - أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ؛ بر محمد و خاندان او درود فرست و در این شام گاه از بهترین نعمت هایی که به بندگان واقعت عطا می کنی به من عطا کن».

گسترش رحمت خداوند

«اللّهُمَّ - إِنَّكَ - أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ - وَأَسْرِعُ مَنْ أَسْرِعَ - وَأَكْرَمُ مَنْ عَفِيَ - وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى - وَأَشْيَعُ مَنْ سَيَّلَ - يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا...؛ خدایا تو نزدیک ترین کسی هستی که از او چیزی می خواهند و سریع ترین هستی در اجابت و کریم ترین از جهت گذشت و از هر بخشنده ای و از هر بخشنده ای گسترده تر و از هر پذیرنده ای شنواتر، ای بخشایشگر و مهربان دنیا و آخرت».

گسترش علم و قدرت و رأفت خدا

«اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ - فَتَدَّرَ وَقَدَّرَ فَفَقَهَرَ وَعَصَى - فَسَتَّرُوا... وَ وَسِعَ - الْمُسْدِ تَقْلِينَ - رَأْفَهُ وَرَحْمَهُ عَاجِلًا؛ خداوند! ای کسی که فرمان روا و توانا و قادر و قاهر هستی، پرده پوش گناهندگان... و رأفت و مهربانی و بردباریت همه را فرا گرفته است.»

توسل به پیامبر نزد خدا

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ - فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَّفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ - وَرَسُولِكَ - وَخَيْرَتِكَ - مِنْ خَلْقِكَ...؛ خدایا در این شام گاه به سوی تو رو آوردیم، شامگاهی که آن را شرافت و عظمت بخشیدی به وسیله محمد(ص) پیامبرت و رسولت و بهترین از خلایقت.»

دعای رستگاری

«اللَّهُمَّ أَقِلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُخْجِنٍ - مُفْلِحِينَ...؛ خدایا ما را در این وقت پیروز و رستگار فرما و...».

دعا برای قبولی حج

«إِلَيْكَ - أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ - وَلِيْبَيْتِكَ - الْحَرَامِ آتِينَ - قاصِدِينَ - فَأَعِنَّا عَلَى مَنَاسِكَ كُنَّا وَكَمَلْنَا لِنَاحِجْنَا...؛ خدا یا از روی اخلاص به تو روی آورده ایم و به سوی خانه ات آمدیم پس ما را برانجام مناسک حجهان یاری کن و حج ما را کامل گردان.»

درخواست های شب عید

«اللَّهُمَّ فَاعْظِنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ - وَاعْظِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ... وَأَعْنِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَمَكِّرْ بِي؛ خدایا آن چه در این شام گاه از تو خواسته ایم به ما عطا فرما و آن چه انجامش را از تو خواسته ایم کفایت فرما...» «وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا تَخْذَعْنِي وَأَدْرِ أَعْنَى شَرِّ فَيْقِهِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ؛ مرا از آتش رهایی بخش و با من مکر مکن و مرا غیر شاکر قرار مده و رسوا مکن و از من شر فاسقان از جن و انس را دور کن...».

پایان دعا

در آخرین جمله بالا، امام حسین با چشمانی پر از اشک رو به آسمان کرد و با صدای بلند این چنین به دعای خود پایان داد: «یا سَمِيعَ - السَّمِيعِينَ یا ابْصِرَ النَّاطِرِينَ - وَیا اسْمِعَ - الْحَاسِبِينَ... یارب یارب یارب.» این بود چکیده ای از دعای عارفانه حضرت سیدالشهدا (ع) در روز عرفه که در آن دنیایی از معارف است که ده ها کتاب درباره آن به رشته تحریر درمی آید در آن هم شهادت به وحدانیت خداوند و رسالت خاتم الانبیا محمد(ص) و اعتقاد به روز قیامت، به چشم می خورد. آن چه از حمد و ستایش پروردگار را لایق است از زبان عارف ترین اهل زمان است که سرانجام در پای دین حق، دست از جان شست و سرای باقی را بر ماندن و زندگی با ستمگران ترجیح داد. در این دعا قدرت لایزال الهی را در چندجا بیان می دارد و هم چنین علم خداوند به «ما کان و ما یکون و ما هو کائن و خائنه الاعین و ما تخفی الصدور» و مراتب نعمت های الهی؛ نعمت های ظاهری

که انسان از آن استفاده می کند و نعمت هایی که در قالب این بدن، خداوند ارزانی داشته، از چشم و گوش و حتی چین های
روی پیشانی که

خداوند از روی حکمت به بشر داده و جمال و زیبایی که خدا به بشر داده و احسان و انعامی که کرده است. هم چنین الطاف خداوندی درباره چند تن از پیامبران بزرگوارش را همچون حضرت یوسف (ع) و حضرت یونس (ع) و حضرت ایوب (ع) و حضرت زکریا (ع) و حضرت ابراهیم (ع) و آن لطفی که به بنی اسرائیل مرحمت نموده و آنان را از فرعونیان نجات بخشیده، یاد می کند. در این دعا مراحل ثنای الهی و حمد و ستایش او را به طور وافر می یابیم. این دعا هم درس دعا کردن را به ما می دهد و هم این که ما باید دنبال چه جریانی باشیم و از چه چیزهایی متنفر باشیم و دوری کنیم، به علاوه آن که در چند جای دعا، دعای مقبوله حضرت حق که همان صلوات بر پیامبر و خاندان او بوده، تکرار می شود و هم چنین مقام و شأن نبی اکرم را گوشزد می کند که دعای همراه با صلوات بر پیامبر، حتماً به اجابت خواهد رسید. امیدوارم خدای متعال در همه امور و همچنین در دعا کردن ما را پیرو اهل بیت (ع) قرار دهد.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

